

[Helge Adam Møller]

Jeg håber, at vi på et eller andet tidspunkt kan blive enige med de øvrige partier bag forsvarsforliget om en eller anden form for privatisering eller ændring af den måde, som Statens Konfektion kører på i øjeblikket; men så længe forliget gælder, er det for os helt klart, at det skal ske sammen med disse partier.

Svend Aage Jensby (V):

Det kan næppe komme overraskende for nogen, at Venstre i udtalt grad går ind for privatisering. Jeg skal, da Venstres ordfører på dette område, hr. Sønderby, er forhindret, fremføre Venstres betragtninger i denne konkrete sag.

Det er allerede af forsvarsministeren – og også af hr. Helge Adam Møller – fremhævet, at det stof, der her behandles, er forsvarsforligsstof, og at der fra ministerens side foregår forhandlinger med de nuværende forligspartier. Derfor vil det være forkert allerede af den grund at give tilslutning til Fremskridtspartiets forslag.

Der er også andre momenter, som fremhævet i forsvarsministerens just overståede tale, der taler imod, at man går ind på forslaget på nuværende tidspunkt. Jeg tænker her på en sikker vurdering af forholdet til EF's licitationsregler, personalets pensionsordninger og lign.

Med disse bemærkninger må jeg altså afvise forslaget, men med den udtrykkelige fremhævelse, at princippet om privatisering har vores udtalte sympati.

Jes Lunde (SF):

Lad mig starte med at sige, at vi i SF ikke har nogen ideologisk holdning til, om tøj produceres af staten eller af private. Der er ganske mange dele af den offentlige sektor, som vi synes det er vigtigt at bevare i offentlig regi af lighedsmæssige grunde. Det kan være uddannelse, det kan være sociale områder, det kan være sygdomsområdet, fordi det er vigtigt for os, at kunderne i butikken behandles ens uanset indkomst osv., men når det nu drejer sig om produktion af tøj, altså uniformer i det her tilfælde, så er vi sådan set ideologisk lige glade med, om det foregår i privat eller offentlig regi.

Men jeg kan forstå, at dette forslag fra Fremskridtspartiet er udtryk for, at de har et ideologisk syn på sagen. De synes altså, at sådan noget skal foregå privat, og sådan har vi det altså ikke.

Hvis man skal overveje en ændret form for Statens Konfektion, så synes vi, det skal være, fordi man har nogle grundige analyser, som siger, at det ikke duer, som det går i øjeblikket, og man derfor er nødt til at lave det om. Og sådan nogle analyser foreligger jo ikke. Hvis man skulle starte på overhovedet at kigge på en ændret organisationsform for fabrikken, burde man derfor starte med analysen. Det er klart, at vi må stille det krav til Statens Konfektion, at de kan producere på samme vilkår som det, der er normalt gældende i branchen. De skal altså være konkurrencedygtige, og det tror jeg så mange mænd også de er. Forsvarsministeren har jo lige redegjort for, at der ikke i praksis eksisterer nogen pligt for det offentlige til at aftage produkterne derfra, og når man så køber dem alligevel, må det vel være, fordi man finder, at de er konkurrencedygtige i sammenligning med andre i branchen. Men for vores skyld kan vi da godt lave en analyse af, hvordan det foregår på Statens Konfektion, om det foregår, som det skal, om de er konkurrencedygtige i forhold til andre virksomheder i branchen; for det skal de efter vores mening være.

I forslaget fra Fremskridtspartiet står der også, at en af grundene til, at man vil lave om på det, er, at den nuværende form kræver »tung administration og snævre budgetrammer«.

Jamen det kan man jo godt ændre uden at privatisere, og dér synes jeg da, det lyder fornuftigt at overveje at drive det i selskabsform; der kan også være andre muligheder for at lave om på organisationen, sådan at de får mulighed for at disponere friere. Det kan vi helt klart støtte.

Hvis man endelig skulle gå så vidt som at sige, at det her alligevel ikke går an i statsligt regi, man bør lave en fuldstændig forandret ejerform for virksomheden, så synes vi også, der er en anden form, man bør overveje, før man skrider til privatisering, og det er at spørge de ansatte på virksomheden, om de kunne tænke sig at drive den. Det synes jeg var meget mere spændende end bare at sælge den og så lade den drive i privat regi. Jeg tror tit, det er sådan, at de ansatte på forskellige virksomheder er dem, som har gode betingelser for at vurdere de driftsmæssige muligheder i virksomheden, og som sikkert også har gode ideer til, hvordan man kunne udvikle virksomheden i fællesskab. Så det synes jeg var langt mere spændende end